

Förslag om fastställande av 2013 års fiskemöjligheter för Västerhavet

Landsbygdsdepartementet

2012-12-10

Dokumentbeteckning

KOM (2012) 608

Förslag till rådets förordning om fastställande för år 2013 av fiskemöjligheter tillgängliga för EU-fartyg när det gäller vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd som inte omfattas av internationella förhandlingar eller överenskommelser

KOM (2012) 668

Förslag till rådets förordning om fastställande för 2013 av fiskemöjligheter tillgängliga i EU-vatten och, för EUfartygen, i vissa icke-EU-vatten när det gäller vissa fiskbestånd som omfattas av internationella förhandlingar eller överenskommelser

Sammanfattning

Begränsningar av fångst och fiskeansträngning fastställs årligen inom ramen för EU:s gemensamma fiskeripolitik genom olika förordningar för Östersjön; Svarta havet; för djuphavsarter (vartannat år); och för Västerhavet. Vid jordbruks- och fiskerådet i december beslutas som regel TAC- och kvoter för nästkommande år för bestånden i Västerhavet. Eftersom många kvoter delas med länder som inte är medlemmar i EU föregås beslutet av ett omfattande förhandlingsarbete med olika tredjeländer, bl.a. Norge, Färöarna, Island, Grönland och Ryssland. Dessa förhandlingar omfattar bl.a. kvoter för gemensamt förvaltade bestånd som torsk, sej, kolja, vitling, rödspotta, sill, makrill och blåvitling. Unionen har också fiskemöjligheter genom partnerskapsavtal och olika regionala organisationer. Resultaten från dessa förhandlingar förs i regel in i kommissionens förslag till förordning som rådet beslutar. För andra året i rad föreslår kommissionen nu att beslutet om TAC och kvoter delas upp i två förordningar, så att beslut för EU:s interna fiskemöjligheter fattas separat från de externa (det vill säga fiskemöjligheter som avtalas i samråd med Norge och andra tredjeländer).

1.1 Ärendets bakgrund

Den gemensamma fiskeripolitikens centrala inslag är begränsningar av fångst och fiskeansträngning. Syftet bakom förordningarna är att begränsa utnyttjandet av fiskbestånden till nivåer som är förenliga med den gemensamma fiskeripolitikens (GFP) allmänna mål. I rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, anges målen för de årliga förslagen till begränsningar av fångsterna och fiskeansträngningen. Dessa är tänkta att säkerställa att unionens fiske är ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbart. Fiskemöjligheterna fastställs genom en årlig förvaltningsacykel (vartannat år när det gäller de djuphavslevande bestånden).

1.2 Förslagets innehåll

Förslagen täcker de bestånd i Atlanten och Nordsjön, för vilka unionen autonomt fattar beslut om utnyttjandnivån. Fiskemöjligheter som härrör från regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller som förhandlas fram i samråd med Norge eller andra tredjeländer (bestånd som förvaltas gemensamt) behandlas senare under året, när resultaten från relevanta internationella förhandlingar blivit tillgängliga.

Förslagen för EU:s interna fiskemöjligheter följer kommissionens årliga policymeddelande, som innehåller principer för TAC-sättning. I kommissionens policymeddelande för 2013 föreslås följande arbetsmetod för fastställande av TAC:er:

- Förvaltningsplaner ska följas,
- Internationella överenskommelser om TAC:er och andra åtgärder ska följas,
- Kvoter ska sättas i enlighet med MSY-råd när sådana finns. En gradvis tillnärmning av MSY till 2015 kan vara acceptabel.
- Om det inte finns exakt vetenskaplig rådgivning men vägledande vetenskapliga rekommendationer som bygger på kvalitativa analyser av tillgänglig information ska dessa användas som underlag för TAC-beslut även om denna är ofullständig.
- När det inte finns vetenskaplig rådgivning, eller beståndstatus är okänd, ska försiktighetsprincipen följas.
- TAC:er för oreglerade arter kan komma att föreslås i ljuset av vetenskapliga rön om de visar på en konsekvent ökning av landningar. Dessa kommer att fastställas enligt riktlinjer för nya fisken som kommer att tas

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förordningen är direkt tillämplig för medlemsstaterna.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förordningarna förväntas inte få några budgetkonsekvenser utanför givna ramar. Förslaget kan på kort sikt få ekonomiska konsekvenser för enskilda företag i form av begränsade fiskemöjligheter.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen anser att de övergripande prioriteringarna för fastställandet av nästa års fiskemöjligheter bör vara att maximal hållbar avkastning, MSY, ska uppnås till 2015, samt att förvaltningsplaner bör följas alternativt revideras eller upprättas för de arter som fortfarande saknar sådana. Regeringen anser vidare att uttaget av fisk och hur fisket bedrivs bör vara anpassat till havens ekologiska bärkraft och förmåga till återhämtning. Uttagets storlek bör baseras på den internationella vetenskapliga rådgivningen. Kommissionens förslag innebär att förvaltningsplanerna följs och att kvoterna anpassas mot bakgrund av den vetenskapliga rådgivningen. Det är en ansvarsfull inriktning som regeringen stödjer.

Regeringen anser dock att förslaget att dela upp kvoterna för Västerhavet i två olika förordningar inte bidrar till en effektivisering av besluten. Hanteringen av kvoter, fiskeansträngning och licenser försvåras av att de regleras i två olika förordningar för samma områden. Regeringen anser att beslut om TAC:er för bestånd som befinner sig i samma område borde fattas tillsammans för att återspegla en ekosystemansats.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Majoriteten medlemsstater har ifrågasatt att besluten om interna respektive externa kvoter fattas genom två separata förordningar.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

-

-

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 43.3 i Fördraget om Europeiska Unionens Funktionssätt. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Unionen har tilldelats exklusiv befogenhet för bevarandet av havets biologiska resurser inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken varför subsidiaritetsprincipen inte är tillämplig.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förordningarna antas genom en politisk överenskommelse vid jordbruks- och fiskerådet i december. De fiskemöjligheter som förhandlas fram i samråd med Norge och vissa andra tredjeländer som Färöarna, Island och Grönland kommer att införas i förordningsförslaget när resultaten från dessa förhandlingar blivit klara.

4.2 Fackuttryck/termer

TAC: ”Total Allowable Catch” d.v.s. den totala tillåtna landningsmängden som beslutas med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Fiskeriansträngning: Kallas även effort eller dagar till havs. Båtens storlek gånger fisketiden.